

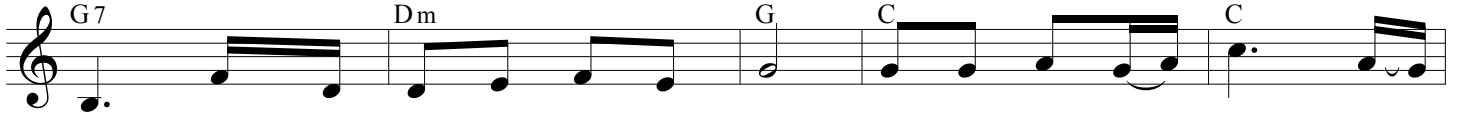
Hãy sống cố gắng vào qua cửa hẹp

Lc 13, 22 - 30

Phạm Xuân Chiến

1. Trên đường rao giảng xưa, có người hỏi Chúa rằng: Thưa Thầy có
Xin mở cửa **cho** tôi, nhớ ngày xưa đã từng: quen thuộc, thân
2. Những cửa cái trần gian, khiến lòng con vương bận: uy quyền, danh
Xin dạy con từ nay, sống hiền ngoan bé nhỏ, khiêm nhường khó

phải những người được cứu rồi thì ít? Ngài liền phán dụ ngôn: Có
thiện chung một bàn và nghe dạy dỗ. Chủ liền phán thật nghiêm: Hỡi
vọng giấc mộng vàng bất chính tội lỗi. Ngày và đêm suy tính: Kho
nghèo biết từ bỏ và vác thập giá. Và trở nên trẻ thơ, Chúa

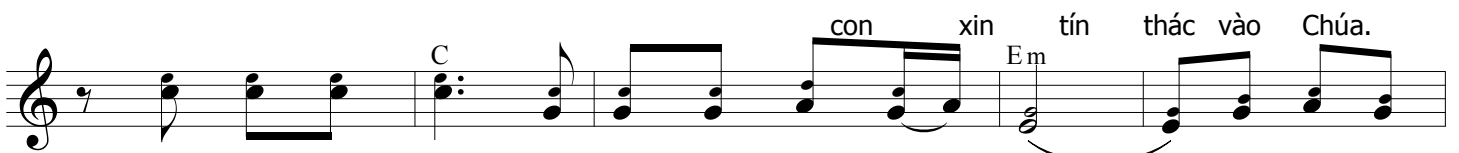
người chủ nhà đêm khuya, sau khi chốt cửa then cài, mà anh
người sống đời bất chính, mau lui khỏi chốn nơi này. **Vì**
tàng thế trần xa hoa, tham lam tích lũy cho đầy, lòng miên
dieu dắt đời con đi qua giông tố bão chập chùng. **ĐỜI**

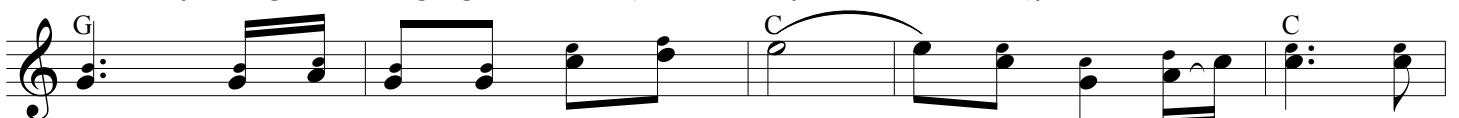
em còn đứng bên ngoài ngăn ngõ.

Ta không biết người là ai?

man hưởng thú vui nhiều đắm say.

ĐK: Hãy sống cố gắng để được vào qua cửa hẹp. Vì có nhiều

người tìm cách vào mà không tìm thấy. Có người đứng cuối sẽ

được mời lên hàng đầu, và có người đứng đầu sẽ bị mời xuống hàng sau